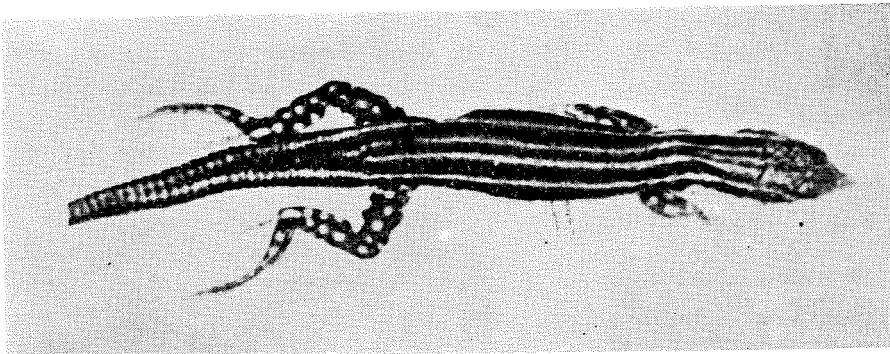

TÜRKİYE EREMİAS'LARI HAKKINDA BUGÜNKÜ BİLGİMİZ

Bir kertenkele cinsi olan *Eremias*, coğrafi yayılışı tamamen Eski Dünya'ya inhisar eden Lacertidae familyasına mensuptur.

1944'te BODENHEIMER'in Türkiye Herpetofaunasına dair neşrettiği Monografide bahis konusu cinse ait yanlış bir tür (*E. velox*) kaydedilmektedir. Bu konuştan adı geçen müelliften sonraki neşriyatı gözden geçirmek ve dolayısıyle Anadolu *Eremias*'ları hakkındaki bilgimizi özetlemek istiyoruz.

Türkiye'de *E. velox*'tan mada *E. pleskei*'nin de bulunduğu BAŞOĞLU (1945) ve MERTENS'in (1952) travayları ile kesin olarak tesbit edilmişdir. *E. pleskei*'nin şimdije kadar memleketimizde bilīdiği yerler İğdır ve civarıdır. Bu türü *E. velox*'tan ayırt eden başlıca fark sırt tarafının kahverengi olması ve üzerinde daha açık renkli uzunlamasına çizgiler bulunmasıdır. (Şekil : 1).

Şekil 1. *Eremias pleskei* (PETERS 1964'ten).

MERTENS, Rus literatürüne (TERENTJEV ve CERNOV, 1949) istisnad ederek Türkiye'de *E. arguta*'nın da bulunabileceği işaret etmiştir. Biraz evvel ismi geçen Rus müelliflerine göre bu türün, Türkiye'nin Kuzey - Doğusunda bulunması gerekirse de bu zamana kadar bu husus

teyid edilmiş değildir. Şimdilik *E. arguta* da memleketimiz herpetofaunası listesine ithal edilirse Türkiye'de 3 *Eremias* türünün yaşadığı anlaşılır.

Eremias arguta renk ve desen bakımından oldukça *E. velox*'a benzer. İkisi arasında en önemli morfolojik fark, birincisinde gözün altında bulunan subocularare plâğının ağız kenarına deðmemesidir (Şekil : 2).

Şekil 2. *Eremias arguta* (a) ve *E. velox*'da (b) başın profilden görünüsü. Sb : Subocular plak (MERTENS - WERMUTH 1960'dan).

Burada *Eremias velox* türü üzerinde ayrıca durmak isteriz. Bu türün Türkiye'de bulunduğuuna dair en eski kayıt WERNER'e aittir (1902). Adı geçen herpetolog tarafından tetkik edilen 2 nümuneden biri Alaşehir'den, diðeri Burdur'un batısındaki daðlardan elde edilmiştir. WERNER incelediği kertenkeleleri yalnız *E. velox* olarak teşhis etmekle iktifa etmiş ise de daha sonra BIRD (1936) bunları nominat ırk olarak tanımlı hadi. BODENHEIMER da Bird'a uyarak kendi eserinde bu nümuneleri *E. v. velox* ismi altında zikretmiştir. Aynı müellif (BODENHEIMER) 1939'da Prof. KOSSWIG tarafından Van Bölgesinde tutulan bir tek nümuneyi tam tayin edemediği için *Eremias spec.* olarak kaydetmiştir. BODENHEIMER ve dolayısıyla BIRD'ın teşhisleri MERTENS tarafından tenkide ugramıştır. Zira *E. v. velox* aslında Orta Asyalı bir formdur ve bu sahanın daha batısında *E. v. persica*, *E. v. caucasica* ve *E. v. strauchi* gibi ırklar bulunur. Dolayısıyla *E. v. velox*'un Anadoluda bulunması, bugünkü coðrafi ırk kavramına göre, mümkün değildir. Bu münasebetle polytipik bir tür olan *E. velox*'un geniş yayılış sahası içindeki coðrafi ırklarına temas etmek yerinde olur. Bugünkü bilgimize göre bunların isimleri aşağıda verilmiştir.

Eremias velox velox

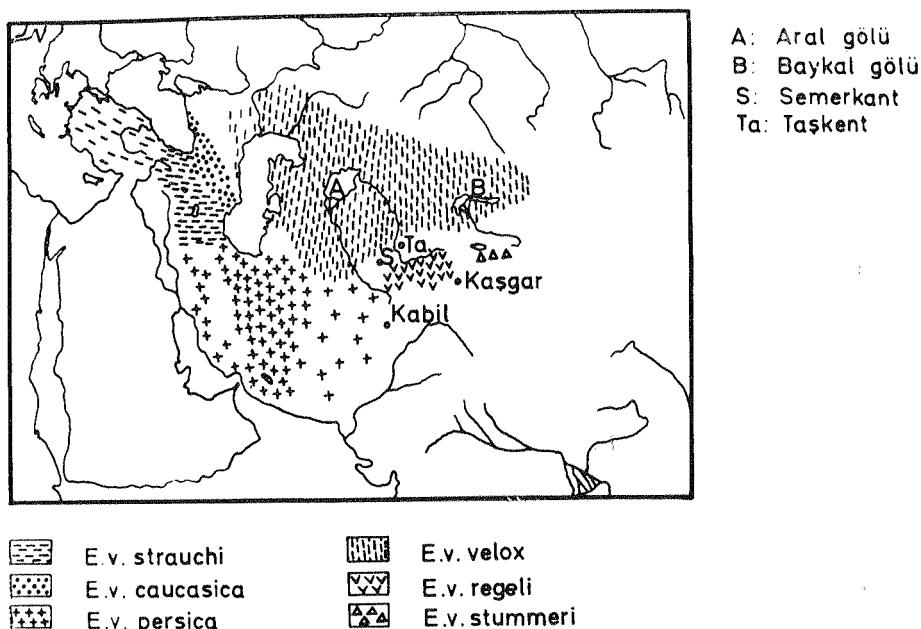
Eremias velox caucasica

Eremias velox persica

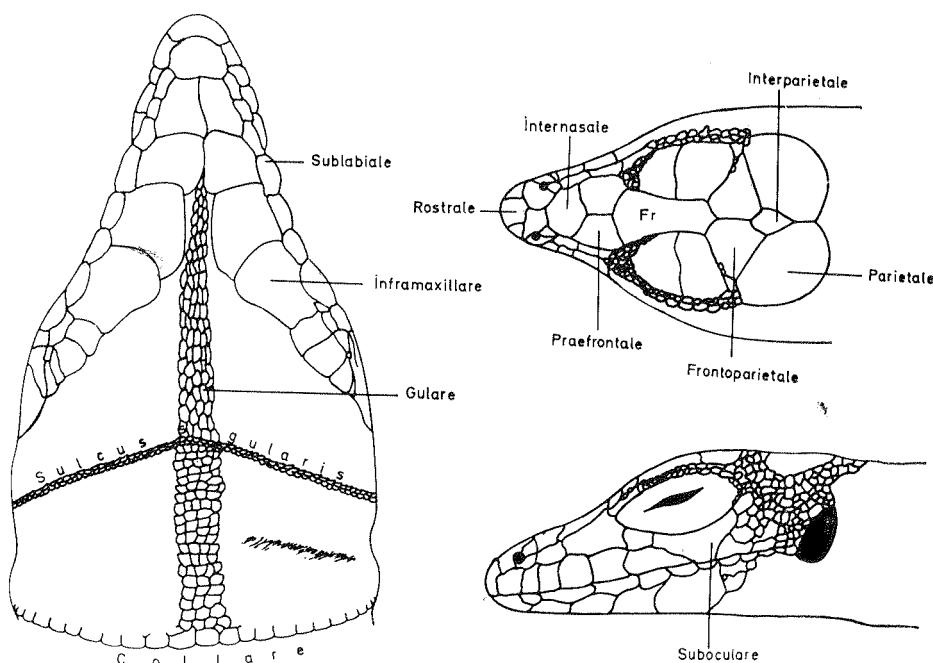
Eremias velox regeli

Eremias velox stummeri

Yukarıda zikredilen subspesieslerin dağılışı WETSTEIN'den (1940) aldığımız bir haritaya göre Şekil : 3 de gösterilmiştir. Bu ırkları birbirinden ayırt eden karakterler Tablo I'de gösterilmiştir (Bu tabloda geçen terimler Şekil 4'te verilen izahatla anlaşılabilir).

Şekil 3. *Eremias velox*'un subspecies'lerinin coğrafi dağılışı (WETTSTEIN 1940'dan).

Şekil 4. *Eremias*'ta başın şematik şekilleri. Solda alttan, sağ üstte üstten, sağ altta profilden. Fr- frontale plaqı.

TABLO I. *Eremias velox*ırkları ve bunları ayırt eden morfolojik vasıflar.

<i>velox</i>	<i>stumeri</i>	<i>regeli</i>	<i>persica</i>	<i>struchi</i>	<i>caucasica</i>
Internasale					
Genişlik uzun-luktan fazla	Genişlik uzun-luktan fazla	Ekseriya genişlik uzunluktan fazla	Genişlik uzun-luktan fazla	Genişlik uzun-luktan fazla	Genişlik uzun-luktan fazla
Yok	Yok	Yok	Yok	Yok	Yok
Interparietale iki parietalia'yı birleştiren çizgiden daha uzun veya daha kısa Internasale'nin rostrale'ye teması					
Ekseriya daha uzun	Daha uzun, eşit yahtut daha kısa	Daha kısa	Daha kısa	Daha kısa	Daha kısa
Bir noktada	Temas etmez	Kısa çizgide	Kısa çizgide	Ekseriya temas etmez	Ekseriya temas etmez
		5. Inframaxillare'nin sublabialis'ya teması			
Temas etmez	Temas etmez	Temas eder	Ekseriya temas etmez	Ekseriyetle temas eder	Temas etmez.
		Bir sıradaki gular pul sayısı			
21 – (28) – 35	22 – (25) – 28	17 – (19) – 21	28 – (32) – 39	24 – (28) – 36	21 – (28) – 35
Vücut ortasındaki sırt pulu sayısı					
46 – (53) – 61	47 – (52) – 58	46 – (51) – 56	56 – (63) – 70	47 – (57) – 64	55 – (60) – 66
Femoral delik sayısı					
15 – (19) – 23	10 – (12) – 15	18 – (20,21) – 24	18 – (21) – 25	16 – (19) – 22	18 – (20) – 23

Yukarıda BODENHEIMER ve BIRD'in teşhislerinin MERTENS tarafından tenkide uğradığını söylemiştık. MERTENS Ahlat ve Tuzluca'dan elde ettiği nümuneleri, coğrafik yayılışı uygun olarak, ihtiyat kaydı ile *E. v. strauchi* olarak tayin etmiştir.

Türkiye *Eremias*'ları hakkında yeni bir ilâve BAŞOĞLU ve HELLMICH tarafından yapılmıştır. Adı geçen araştırmalar 1957'de Doğu Anadolu'ya yaptıkları bir herpetolojik gezide 8 *Eremias* nümunesi toplamışlardır (Bak : BAŞOĞLU und HALLMICH, 1959). Bu numunelerden başka Münih Müzesinde bulunan ve aynı Bölgeden elde edilmiş olan 32 *Eremias*'ın da incelenmesi sonucunda Van civarında yaşayan populasyonların MERTENS'in ihtiyat kaydiyle kabul ettiği gibi *E. v. strauchi* ırkına mensup olmayacağı anlaşılmıştır. Bize göre Van Bölgesinde bu zamana kadar bilinmeyen yeni bir form yaşamaktadır ki bunu da *E. v. suphani* olarak isimlendirmek uygun görülmüştür (BAŞOĞLU und HELLMICH, 1968).

LITERATÜR

- BAŞOĞLU, M. (1945) : Three species of Lacertidae, new for Turkey. Rev. Fac. Sci. Univ. Istanbul. Ser. B. 10, S. 68 – 76, 1 Taf.
- BAŞOĞLU, M. und HELLMICH, W. (1959) : Auf herpetologischer Forschungsfahrt in Ost – Anatolien. DATZ, N. 4, S. 118 – 121 – N. 5, S. 149 – 152.
- BAŞOĞLU, M. und HELLMICH, W. (1968) : Eine neue *Eremias* Form aus Ost – Anatolien (Reptilia, Lacertidae). Sci. Rep. Fac. Sci. Ege Univ. No. 67.
- BIRD, C.G. (1936) : The distribution of reptiles and amphibians in Asiatic Turkey, with notes on a collection from the Vilayets 18, S. 257 – 281, Taf. 6, 7.
- BODENHEIMER, F.S. (1944) : Introduction into the Knowledge of the Amphibia and Reptilia of Turkey. Rev. Fac. Sci. Univ. Istanbul Ser. B, 9, S. 1 – 78, 99 Abb. 10 Taf., 4 Karten.
- MERTENS, R. (1952) : Amphibien und Reptilien aus der Türkei. Rev. Fac. Sci. Univ. Istanbul. Ser. B, T. XVII, Fasc. 1.
- WERNER, F. (1902) : Die Reptilien – und Amphibien fauna von Kleinasiens. SB. Akad. Wiss. Wien, math. nat., Kl. 111, 1. S, 1057 – 1121, 3 Taf.
- WETTSTEIN, O. (1940) : Eidechsen aus dem Tien – Shan – Gebiet. Zool. Anz. Bd. 130. S. 79 – 89.

MÜNAKASA

- N. Öztan — 1. Eremias türlerinin osteolojik farkları aranmışmadır ?
2. Anadolu, Kafkas, İran ve Asya formları arasında melez populasyonlar var mıdır ?

M. Başoğlu — 1. Eremias türleri arasındaki farklar dış morfolojiye dayanır. Ayrıca osteolojik farklar tespit edilip edilmediğini bilmiyorum.

2. Beklenebilir. Literatürde bu konuda bir araştırmaya rastlamadım.

B. Mursaloğlu — Eremias suphani nov. Subsp.'ı diğer alt türlerden ayıran ekolojik özellikler incelenmişmidir ?

M. Başoğlu — Bilindiği gibi alt türleri birbirinden ayırmaya ekseriyetle morfolojik karakterler kullanılır. Bizim de kullandıklarımız pholidosis'e ait özelliklerdir. Diagnosis için de bunlar kâfi görülmektedir.